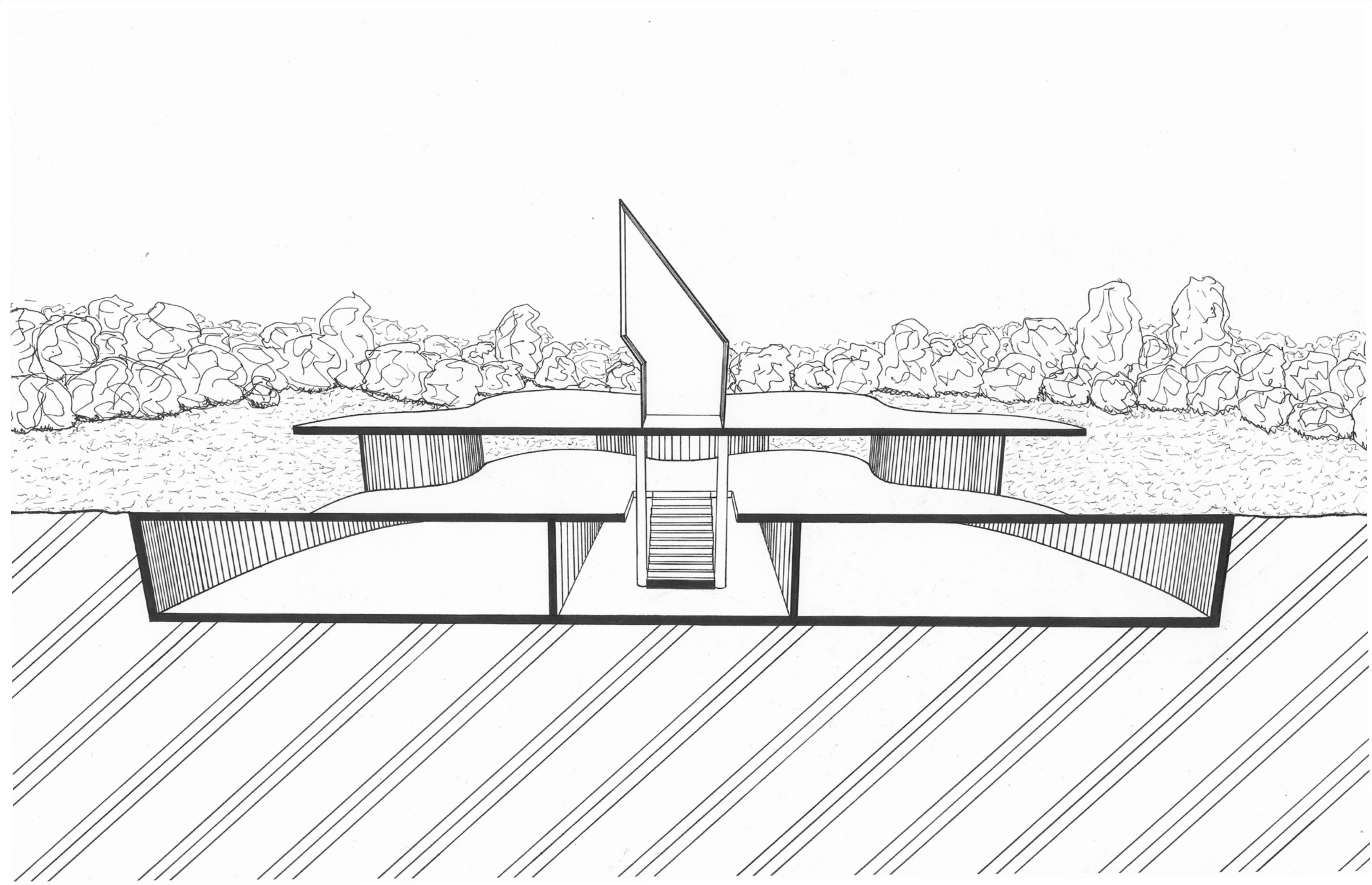
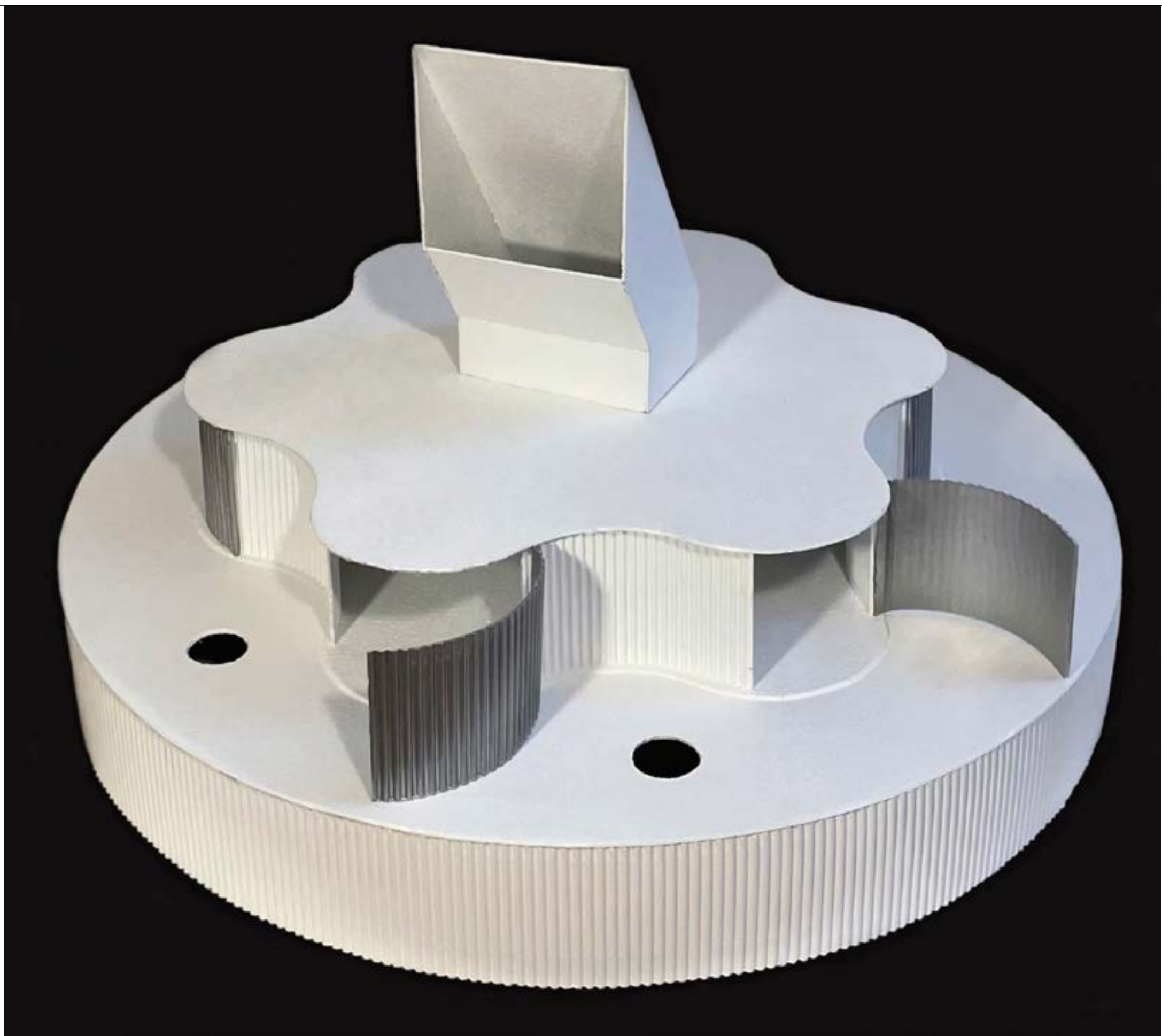

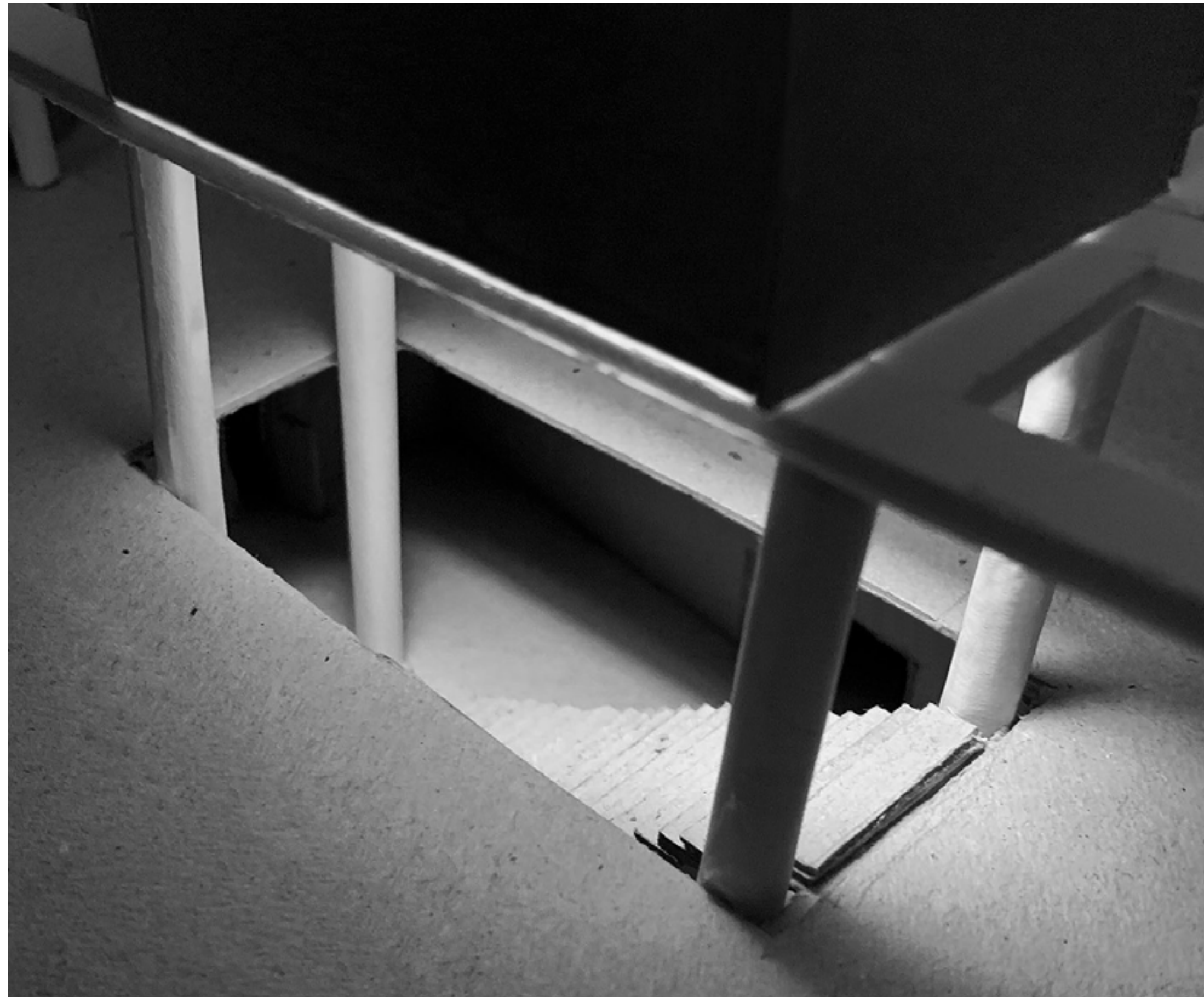

STŘECHA 3NP

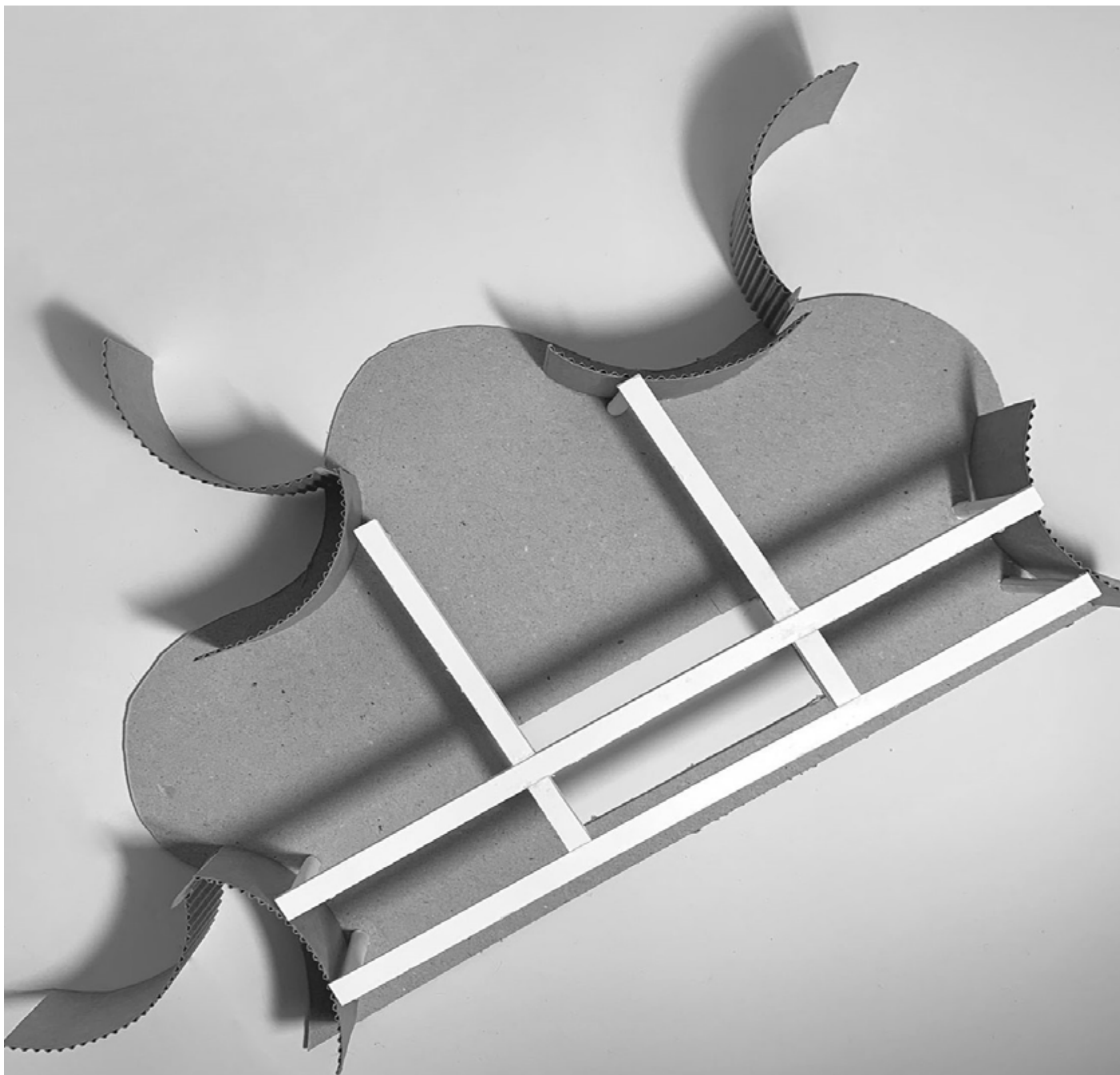
CELKOVÁ PERSPEKTIVA

BADATELNA: SPOLÉČENSKÝ PROSTOR - INP

OSVĚTLENÉ SCHODIŠTĚ

BADATELNA: KLIDOVÝ PROSTOR - IPP

INTERIER SPOLÉČENSKÝ PROSTOR

BADATELNA KPA

Naším úkolem bylo navrhnout prostor pro náš ateliér, neboli badatelnu tvořenou ze tří částí, které utváří kompletní celek tohoto „projektu“ a jsou nějakým způsobem propojené.

Má badatelnu by se měla nacházet v Praze, a to z důvodu, že město jako takové bylo zároveň inspirací pro můj návrh a v podstatě interpretuje rozložení místností v každé z prostor. Všichni by si měli v každé části najít co potřebují a každá tato část představuje nějaký účel. Chtěla jsem, aby tento celek vytvářel dojem nějakého uskupení více věcí, které by tvořily naše útočiště a my měli pocit, že vše, co potřebujeme, na tomto místě mám. Rozhodla jsem se badatelnu umístit na Babu, kde je krásný výhled do města a zároveň dost zeleně.

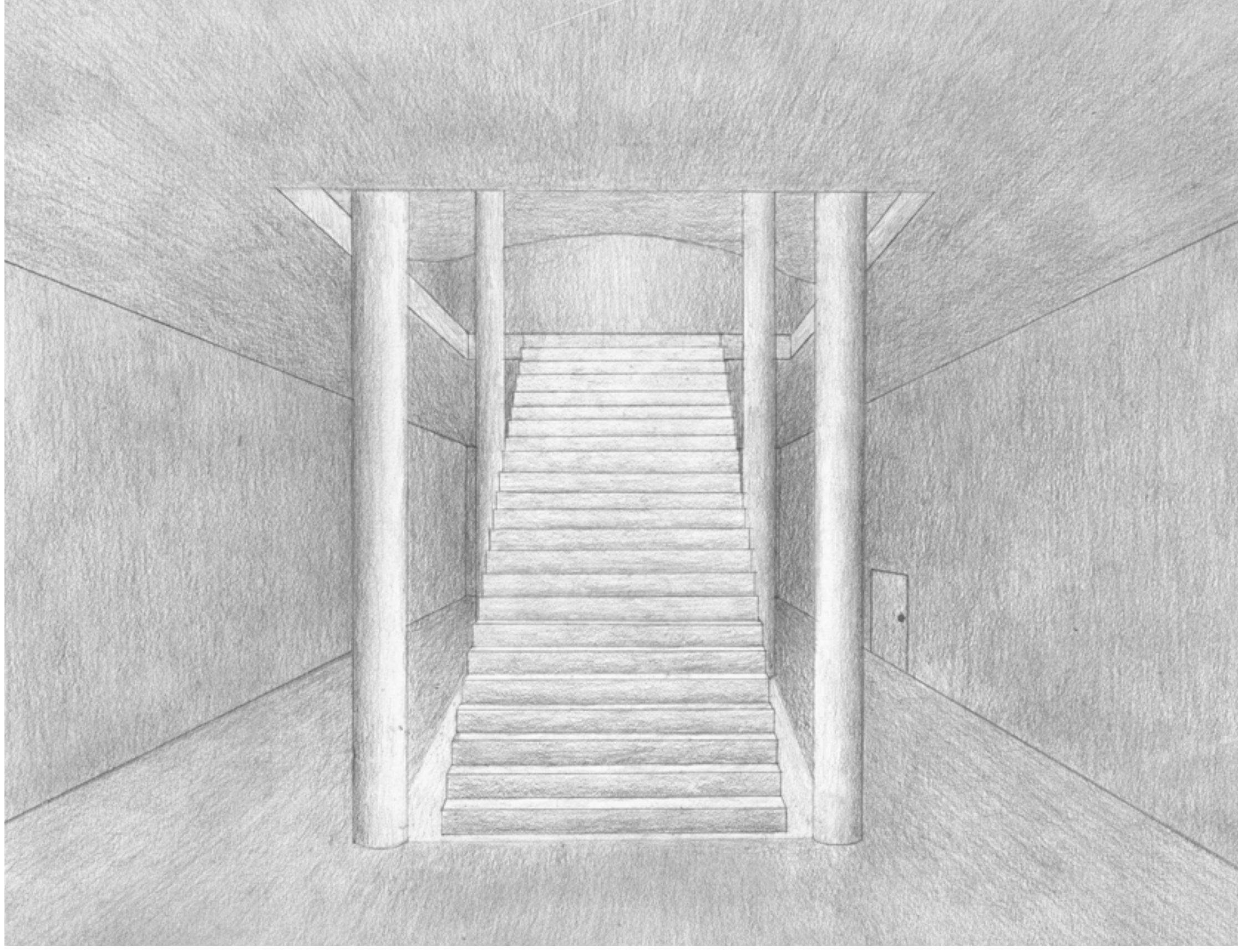
Body, kterými jsem se při navrhování řídila, byly hlavně: dobrá dostupnost, dostatečně velké prostory (např. i pro hosty), možnost přespání a zajištění všech potřeb i k delšímu pobytu a práci. Záleží na každém z nás, dle našich možností a plánů, jak dlouho kdo v badatelně bude pobývat, a to mně osobně připadá vyhovující. Jednotlivé části se postupem zformovaly do finálního výsledku a vzájemně se i tvarem ovlivňují.

Podzemní/klidový prostor, do kterého vede schodiště ze středu společenského prostoru, by měl sloužit jako místo pro odpočinek, vzdělávání se a zároveň pro kolektivní pohodu. Pro všechny z těchto aspektů je vytvořena příslušná místnost, a každá z těchto místností je osvětlená minimálně jedním světlikem. Tento prostor jsem umístila na kruhový půdorys i proto, aby „objal“ všechny

světliky umístěné do každého ze záhybů stěn společenského prostoru. Klidový prostor je hodně členitý a prostorný, a to z důvodu, aby si každý z nás mohl najít ten „koutek“, který zrovna chceme a na který se v tu chvíli cítíme.

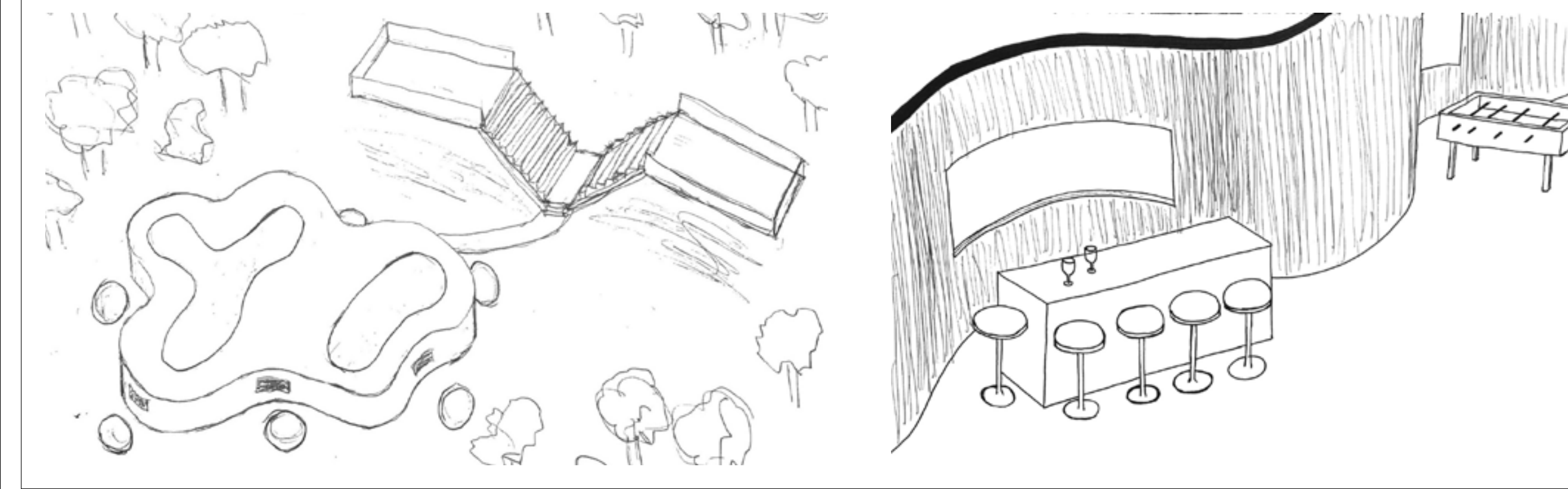
Pozemní/společenskou část bych nazvala srdcem našeho „mšestka“. Je to spíše takový pavilón ozvláštněný nejen tvarem, ale i funkcí. Je to místo, kde bychom se měli scházet nejvíce, a hlavně místo, kde by se měla vyvíjet naše budoucí tvorba. Tvar budovy je různě zaoblený a tvoří velmi organický dojem. Využila jsem souměrnosti tvarů a rozhodla se společenskou část celou otevřít, aby člověk nabyl dojmu, že vlastně svůj čas tráví částí i venku. Všechny půlkruhy směřující směrem ven se otevírají až do bodu, kde se potkají s půlkruhy v protějším směru a tím s nimi splynou. Celkový prostor se tím otevře a propojí s okolím, což je hlavním principem pozemní části.

Nadzemní/filozofický prostor se v mém případě trochu odlišuje od původního zadání. Tím, že jsem v podzemní a pozemní části umístila vše potřebné, už nebyl důvod pro vytváření dalšího (pro můj návrh) zbytečného prostoru. Rozhodla jsem se nadzemní část využít pouze jako místo pro rozšíření osvětlení již zmíněných prostor a to tak, že jsem na střechu posadila velký světlik. Tvar spodní části světlika určují rozměry trámů, které jsou posazeny na nosné sloupky umístěné kolem schodiště a společně tvoří konstrukci stavby. Do světlika vstupuje světlo pouze v určitou dobu. Tím osvětluje a zvýrazňuje nejen konstrukci, ale hlavně schodiště, které propojuje tyto celky.

INTERIER KLIDOVÝ PROSTOR

PROCES - SKICI

I. KONTEXT

II. KONSTRUKCE

III. SVĚTLO

